

‘ಬಲೂನು... ಬಲೂನು’ ಅಂತ ಚಿನ್ನು ತುಂಬ ಹುಟ್ಟಿ ಮೂಡಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ಬಲೂನುಗಳ ಹುಟ್ಟು. ಬೇರೆ ಯಾವ ಆಟಗಳಿಗೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ಬಲೂನುಗಳದೇ ಧ್ಯಾನ, ಅವುಗಳ ಜೊತೆಯೇ ಆಟ.

‘ಅಮ್ಮ, ಇಲ್ಲಿ ನೋಡು’. ಚಿನ್ನುವಿನ ಕೂಗು ಕೇಳಿ ಅಮ್ಮ ‘ಏನು ಚಿನ್ನು’ ಅಂತ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದಳು. ‘ಒಂದು ಬಣ್ಣ, ಬಣ್ಣದ ಬಲೂನು ಸಿಕ್ಕು’ ಅಂತ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬಲೂನನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಬಲೂನನ್ನು ಊದಿ ಕೊಡು ಅಂತ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ದುಂಬಾಲು ಬಿದ್ದ. ಅಮ್ಮ ಜಗುಲಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂತು ಬಲೂನು ಊದತೊಡಗಿದಳು. ಊದುತ್ತಾ, ಊದುತ್ತಾ ಬಲೂನು ತುಂಬ ದೊಡ್ಡದಾಗತೊಡಗಿತು. ಚಿನ್ನು ಬೆರಗು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಹಿಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದ ಬಲೂನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅದು ವಿಪರೀತ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ, ಅಂದರೆ, ಅವರ ಮನೆಗಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ, ಅಮ್ಮನ ಕೈಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿಹೋಯಿತು. ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಆ ಬಲೂನು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿ ಹೋಯಿತು.

ಬಲೂನು ಹಾರುತ್ತಾ ಹಾರುತ್ತಾ ಊರಾಚೆಯ ಕಾಡು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅಲ್ಲಿನ ಗಿಡ, ಮರ, ಪ್ರಾಣಿ, ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ನೋಡುನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಸಿಂಹವೊಂದು ಜಿಂಕೆಯೊಂದರ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ ಅದನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಜಿಂಕೆ ಚಡಪಡಿಸತೊಡಗಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಬಲೂನಿಗೆ ಕರುಣೆ ಉಕ್ಕಿ ಬಂತು. ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಮೇಲಿನಿಂದ ವೇಗವಾಗಿ ಕೆಳಗಿಳಿದು, ಸಿಂಹ ಜಿಂಕೆಯ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕಬೇಕು ಅನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಸಿಂಹದ ಮುಖದ ಬಳಿ ಬಂದ ಬಲೂನು, ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಅಷ್ಟೂ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಸಿಂಹದ ಕಣ್ಣು, ಬಾಯಿಗೆ ರಭಸದಿಂದ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಬಿರುಗಾಳಿಯಂತೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿದ ಬಲೂನಿನ ದಾಳಿಗೆ ಸಿಂಹಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣು ಕಾಣದಂತಾಗಿ, ಉಸಿರಾಡಲೂ ಕಷ್ಟವಾಗಿ, ಬಹಳ ದೂರಕ್ಕೆ ಬಲವಾಗಿ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟು, ಹೆದರಿ ಓಡಿಹೋಯಿತು. ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಜಿಂಕೆ ಬಲೂನಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ವಂದನೆ ಹೇಳಿತು. ಆಗ ಬಲೂನು ಹೇಳಿತು ‘ನೀನೇನೋ ಬಚಾವಾದೆ. ಆದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಉಳಿಸಲು ಹೋಗಿ ನನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಗಾಳಿಯೆಲ್ಲ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದೆ. ನಾನೀಗ ಹೇಗೆ ಹಾರುವುದು’. ಆಗ ಜಿಂಕೆ ‘ಹೆದರಬೇಡ, ನಾನು ನಿನಗೆ ಗಾಳಿ ತುಂಬಿಸುತ್ತೇನೆ’. ಅಂತ ಹೇಳಿ ಬಲೂನನ್ನು ಊದತೊಡಗಿತು. ಬಲೂನು ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಮೊದಲಿನ ಆಕಾರ ಪಡೆದು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹಾರತೊಡಗಿತು.

ಹಾಗೇ ಹಾರುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ನದಿಯೊಂದರ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಕೊತಿಯೊಂದು ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತ ‘ಕಾಪಾಡಿ, ಕಾಪಾಡಿ’ ಅಂತ ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಕೇಳಿತು. ಬಲೂನು

■ ನಾಗೇಂದ್ರ ಚಕ್ರಗಿರಿ
ಕಲೆ: ಸಂತೋಷ್ ಸಸಿಹತ್ತು

ಕೊತಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಕೆಳಗಿಳಿದು ಕೊತಿಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ‘ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತುಕೋ, ನಿನ್ನನ್ನು ದಡದ ಮೇಲೆ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ’ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕೊತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ನದಿ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಇಳಿಸಿ ಕೊತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿತು.

ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾರತೊಡಗಿದ ಬಲೂನು ಕಾಡಿನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬ ಅಳುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಂದು ‘ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೇ ಏಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದೀಯೆ? ಏಕೆ ಅಳುತ್ತಾ ಇದೀಯೆ?’ ಅಂತ ಕೇಳುತ್ತ. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಹುಡುಗ ‘ಈ ಕಾಡಿನ ಮರಗಳಲ್ಲಿ ರುಚಿಯಾದ ಹಣ್ಣುಗಳು ಸಿಗುತ್ತೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಬಂದೆ. ದಾರಿ ತಪ್ಪಿಬಿಟ್ಟೆ. ಮನೆಗೆ ಹೇಗೆ ಹೋಗೋದು ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಗ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ತುಂಬ ಭಯ ಆಗಿದೆ’ ಅಂತ ಅಳುತ್ತಾನೆ ಹೇಳ್ಳ. ಆಗ ಬಲೂನು ‘ಅಷ್ಟೇ, ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ತುದಿ ಹಿಡ್ಕೋ. ನಾನು ಮೇಲೆ ಹಾರ್ತೀನಿ. ಮೇಲಿಂದ ನೋಡಿ ನಿನ್ನ ಮನೆ ಕಾಣಿಸಿದರೆ ಹೇಳು. ನಿನ್ನ ಮನೆ ಹತ್ತ ಇಳಿಸ್ತೀನೆ’ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತ. ಅಂತೆಯೇ ಆ ಹುಡುಗನನ್ನು ಮೇಲೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಯ್ತು. ಮೇಲಿನಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಮನೆ ಕಾಣಿಸ್ತು. ಬಲೂನಿಗೆ ಮನೆಯ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿದ.

ಬಲೂನು ಅವನ ಮನೆಯ ಕಡೆ ಹಾರಿ, ಮನೆಯ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿತು. ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿನಿಂದ ಮಗನನ್ನು ಕಾಣದೆ ಆತಂಕಗೊಂಡಿದ್ದ ಅವನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಹೋದ ಜೀವ ಬಂದಂತಾಗಿ ಇಷ್ಟು ತಡವಾಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ಹುಡುಗ ನಡೆದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ವಿವರಿಸಿದ. ತಂದೆ ತಾಯಿ ಇಬ್ಬರೂ ಬಲೂನಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆ ತಿಳಿಸಿದರು.

ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಹಾರಿದ ಬಲೂನು ಚಿನ್ನುವಿನ ಮನೆಯ ಬಳಿ ಬಂದಿಳಿಯಿತು. ಬಲೂನನ್ನು ನೋಡಿ ಚಿನ್ನು ಖುಷಿಯಿಂದ ‘ಬಲೂನು ವಾಪಸ್ ಬಂತು, ಬಲೂನು ವಾಪಸ್ ಬಂತು’ ಅಂತ ಕೂಗತೊಡಗಿದ. ‘ಚಿನ್ನು, ಎಚ್ಚರ ಮಾಡ್ಕೋ. ಕನಸು ಬಿತ್ತಾ? ಬಲೂನು, ಬಲೂನು ಅಂತ ಕನವರಿಸುತ್ತಾ ಇದೀಯೆ’ ಅಂತ ಅಮ್ಮ ಚಿನ್ನುವನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದಳು. ಚಿನ್ನುವಿಗೆ ಪೂರ್ತಿ ಎಚ್ಚರವಾಗಿ ‘ಓಹೋ, ಬಲೂನಿನ ಸಾಹಸವೆಲ್ಲ ತನ್ನ ಕನಸು’ ಅಂತ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ತನ್ನ ಕನಸಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳತೊಡಗಿತು. ■